

enkelte Lodsferi forbedres eller forringes, være bemyndiget til at foretage de som Følge heraf nødvendige Forandringer i Reglementernes Bestemmelse om Fordelingen.

Ved Sundlodsferierne forbliver det indtil videre ved den nu bestaaende Ordning, hvor- efter Reserverlodsferi erholde $\frac{1}{2}$ Part mod Fastlodsferi, og Extralodsferi $\frac{1}{2}$ Part mod Reserverlodsferi, men Ministeren skal være bemyndiget til, naar saadant findes hensigtsmæssigt, at forandre denne Ordning i Overensstemmelse med den ved de andre Lodsferier gjældende, ligesom han ogsaa skal være bemyndiget til, naar Forholdene ved enkelte Lodsferier maatte tale herfor, at træffe afvigende Bestemmelser om Fordelingen, navnlig ogsaa saaledes, at Lodsfortjenesten ikke fordeles mellem Lodsferne, men tilfalder den, der har udført Lodsningen.

§ 45.

De 40 ældste af samtlige Lodsferi ved de mindre Lodsferier, hvor Indtægten af Lods- og Priskepenge, fordelt lige imellem Lodsferne ved det paagjældende Lodsferi, har været under 700 Kroner aarlig for hver efter Gjennemsnitsindtægten i de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1876, tilstaaes der af Statskassen et aarligt Tillæg af 200 Kroner til hver, paa hvilket Tillæg de oprykke efter deres Tjenestealder uden Hensyn til, ved hvilket af de mindre Lodsferier de ere ansatte, dog kan Tillæget ikke oppebæres af den Lods, der i Genhold til den hidtil bestaaende Delingsmaade har større Part i Lodsfortjenesten, og som derved har havt 700 Kr. aarlig eller derover i Gjennemsnitsindtægt i den nævnte Tid, hvorhos Betaling for Tjeneste ved Fyr- eller Bagervæsenet kan medregnes ved Afgjørelsen af Berettigelsen for den enkelte Lods til at oppebære Tillæget.

Ret til Tillæg bortfalder for et Lodsferi, naar Indtægten for hver Lods, beregnet paa den anførte Maade, i 5 Aar, Aaret regnet fra 1ste Januar til 31te December, uafbrudt har været over 700 Kroner aarlig, dog at den Lods, der har begyndt at oppebære Tillæget, vedbliver at beholde det.

Naar Indtægten ved et Lodsferi, hvis Lodsferi ifølge foranstaaende Regler ikke hidtil have havt Afgang til Tillæg, i 5 Aar uafbrudt har været under 700 Kroner aarlig for hver Lods, saa de ved dette Lodsferi ansatte Lodsferi samme Afgang til Tillæg som de andre mindre Lodsferier.

Vedkommende Minister bestemmer det i foranstørte Henseende Fornødne.

De Lodsferier, der kun kunne betragtes som Havnelodsferier, eller hvor Indtægten af Lodsning er saa ubetydelig, at Lodsferi væsentligt maa ernære sig ved andet Erhverv, have ikke Afgang til de ommeldte Tillæg. Ministeren bestemmer, hvilke Lodsferier der i Genhold hertil ikke skulle have Afgang til Tillæget.

§ 46.

Forfaavidt der endvidere ved enkelte Lodsferier er tilstaaet Lodsferne Bolkig med eller uden Forbtilliggende, forholdes der efter de i Reglementerne for de vedkommende Lodsferier givne Bestemmelser.

5te Kapitel.

Om Sømærker.

§ 47.

Hvor Farvandets Besskaffenhed gjør det nødvendigt, skal der udlægges eller udsættes Sømærker, bestaaende af Lønder, Bagere eller Priske. Forfaavidt dette ikke besørjes ved Bagervæsenet, skulle Lodsferne besørge det i deres Distrikter.